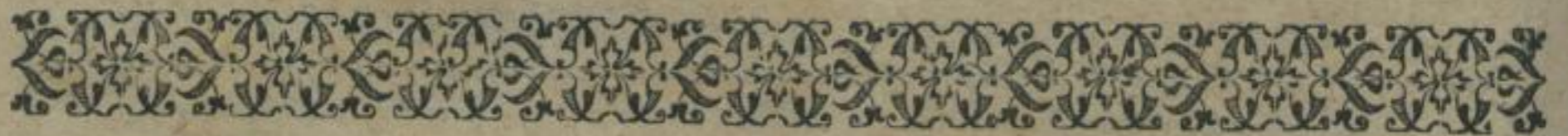

est, Lector humana mea vitia humaniter ferre, quorū ego veniam à te obnixè deprecor. Enimvero quod dormitanti Homero concedi solet, id eius interpreti stertenti dari non adeò iniquum puta. In tam tenera atate (nondum enim vigesimum primum annum attigeram, cum hos labores aggrediebar, quos tamen postmodum per triennium, neq; illud tamen integrum, ut alia mea lucubrationes brevi testabūtur, diligentius & accuratius interpolavi (in hac, inquam, tenera atate nihil potuit à me exire elaboratius. Quod tamen, si longiorem mihi Deus opt. Max. vitam largietur, forsitan præstabo. Tu interea his frueri, & quæ rectè aut probè scripta erunt, studiosè amplectere: quæ contra, modeste, & sine indignatione, aut iudicij asperitate, corrige, lima, perpoli. De quibus si me monueris, non solum id grauitè nō feram, sed etiā me hoc nomine tibi maximè deuincies, ita me iam inde ab illa atate, quæ iudicij capax alicuius esse cæpit, adhūc candorem, quantum potui, me informauit. Interea maleuolos homines, & quibus beta sapiunt, ego, ut ingenuè fatear, quod Alyatten illum facere iubebat olim Bias, capas quoq; edere iubeo. Vale. Basilea Rauracorum 28. Aprilis. 1583. & me æ atatis 25.

ODYSSÆAE HOMERICÆ FINIS.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΟΜΑΧΙΑ.

HOMERI BATRACHOMACHIA.

ἌΡΧΟΜΕΝΟΣ πρῶτον, μυσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶν. Ἐλθέτω εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπ' ὄχομα, εἶνεκ' ἀοιδῆς. Ἡ νῦν ἐόν ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ὅππ' ἔγνασι γῆκα,

Δῆρον ἀπὸ πρεσβύτων, πολέμοι κλονοῦν ἔργον ἄρη. Εὐχόμενοι μερόπτεοι εἰς οὐρα πάντι βαλέαδ' Πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀεὶ δάσαντες ἔβησαν, Γηγρέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων, Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔλεν' τοῖσιν δ' ἔχον ἀρχαῖοι. Μῆτις ποτὲ διψαλέη, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας, Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γῆγον, Ἴδατι περπόμενοι μελιθεῖτον ἢ κατεῖδε Διμνοχάρης πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον, Ζεῖνε, τίς εἰς πῆθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δ' εἶσ' ὁ φύσας; Πάτα δ' ἀληθέσπον μὴ ψεύδομενόν σε νοήσω. Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἀξίον, ἐς δόμον ἄξω, Δῶρα δέ τοι δώσω ξηνῆια πολλὰ καὶ ἑδ' ἐλά. Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κ' ἐν λίμνῃ Τιμώματι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα, Καί με πατήρ Πηλεὺς ποτὲ γένηται, Ἴδρομεδούση Μιχθεῖς ἐν Φιλότητι παρ' ὄχθας Ἡερίδαοιο. Καί σε δ' ὄρω καλόν τε καὶ ἀλκιμον, ἔξοχον ἀλλῶν, Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητῶν Ἐμμειναί, ἀλλ' ἄγε γῆρας ἐνέλεν γημελὲν ἀγύροισι. Τὸν δ' αὖ ψυχάρπαξ ἠμείβετο, Φώνησέν τε, Τίπτε γῆτον τούμου ζητῆς φίλε, δῆλον ἄπεισιν Ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ ἑρανοῖς πετελεούσι; Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι, ἢ κερδῶ Τρωχάρταο πατρός μεγαλήτορος, ἢ δὲ νυμῆτηρ, Λέχομυλη, θυγάτηρ Περνοτροχέως βασιλῆος. Γένηται δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς Σύκοις καὶ κερύοις, καὶ ἑδέσματοσι παντοδαποῖσι. Πῶς ἢ φίλον ποιῆ με τὸν εἰς φύσιν ἔδδεν ὁμοῖον;

INCIPIENS primum musarum caetum ex Helicone Venire in meo animo preces concipio, gratia cantus: Quem nuper in tabulis meis super genua posui,

Litem immensam, tumultuosum opus Martis, Prae me ferens hominib. in aures omnib. immittere, Quomodo mures in ranas primas consecuti iuerunt, Terrigenum virorum imitati opera gigantum. Sic sermo inter mortales erat, tale a. habuit principium. MVS aliquando sitibundus, felis periculo euitato, Propinquum in lacum teneram adposuit barbam, Aqua delectatus dulci, hunc autem vidit Limnocharis obstrepera, verbum. a. locuta est tale, O hospes, quis es? unde venisti ad littus? quis. a. qui te Omnia. a. verè dic, ne medacè te intellexero. (pduxit? Si n. te nouerim amicum dignum, ad domum ducam. Dona autem tibi dabo hospitalia multa & bona. Sum autem ego rex Physignathus, qui per lacum Colorranarum dux dies omnes, Et me pater Peleus olim genuit Hydromedusa Mixtus in amicitia apud ripam Eridani, Et te quidem video pulcrum, & fortè, eximium praesceptriferum regem, & in bellis pugnacem (lys, Esse, sed agè citius tuum genus commemora. Huic autem rursus Psicharpax respondit, dixitq;, Curnā genus meū perquiris, o amice, manifestū omnib. Hominibusq; Dijsq; & caelestibus volatilibus? Psicharpax quidem ego vocor, sum autem filius Troxarta patris magnanimi, at mater Lichomye filia Pternotroche regis. Genuit autem in tugurio me, & enutriuit cibarijs Ficubus & nucibus, & edulys omnigenis, Quomodo. a. amicū facies me in naturā nihil similem?